

[Udenrigsministeren.]

gældende med hensyn til balancen imellem erhvervene. Et tidligere forslag fra regeringens side, som ikke nød alt for stor velvilje — tør jeg vel sige — i landbruget, byggede meget klart og tydeligt på dette principielle ligestillingssynspunkt for de forskellige erhvervsgrøner herhjemme. Det forslag, vi nu kommer med, bæres af den samme hovedtanke, men er udformet på en noget anden måde. Og jeg tror ikke, man kan behandle problemerne uniformt, selv om der er tale om en faktisk og formel ligestilling.

Til hr. Aksel Larsen har jeg ikke mange bemærkninger at gøre. Jeg er fuldt opmærksom på betydningen af det nordiske samarbejde. Når hr. Aksel Larsen med en svedisme taler om „pakeløsningen“ på det nordiske område, må jeg sige, at udgangen på Nordisk Råds møde jo blev, at hvis parterne — de forskellige, der deltager i forhandlingerne — ønsker det, er det ikke udelukket, at man kan nå frem til en såkaldt samlet løsning. Men jeg må erkende, at hvis forudsætningen for at nå en løsning på industriområdet er, at vi overhovedet ikke må røre ved landbrugsområdet, så er interessen fra dansk side meget begrænset. I forvejen er industrien ikke tilhænger af, at der skal gennemføres en toldharmonisering på nordisk grundlag. Jeg skal ikke udtale mig om, hvor velbegrundet denne modstand mod en sådan toldharmonisering er.

Hvad angår de spørgsmål, hr. Niels Westerby stillede mig, har jeg svaret på spørgsmålet om dansk initiativ i Kennedy-runden, og jeg har svaret på spørgsmålet om, hvad der menes med „senest sammen med England“. Ja, jeg har vist faktisk svaret på de fleste af de ting, hr. Niels Westerby spurgte mig om, i de bemærkninger, jeg allerede har gjort. Tilsvarende gælder for hr. Anders Andersen.

Til hr. Guldberg vil jeg gerne sige, at det var en lille smule svært for mig at følge hans mere filosofisk betonedede betragtninger, men det kan jo skyldes manglende opfattelsesevne; det vil jeg ikke bestride. Når hr. Guldberg taler om, at det ikke hedder fællesmarkedet, men Det europæiske Fællesskab, må jeg vel for den historiske sandheds skyld sige, at det hedder Det

europæiske økonomiske Fællesskab. Det kan måske også sige lidt om hele filosofien omkring tingene, at navnet er Det europæiske økonomiske Fællesskab og ikke blot Det europæiske Fællesskab. Men jeg er ikke uenig i, at det politiske er særdeles væsentligt; jeg tror, det i sidste omgang vil blive afgørende også for den stilling, man skal tage her i Danmark til vor markeds mæssige tilknytning. Jeg har sagt til hr. Guldberg, hvad jeg mener om spørgsmålet om Danmarks markeds politik.

Hr. Bøgholm mener, at der ikke skulle være nogen villighed i fællesmarkedet til forhandling med Danmark, før Englands forhandlinger er helt eller delvis afsluttet. Det er nyt for mig. Men hvis hr. Bøgholm har informationer, som vi ikke har rådighed over, er jeg meget interesseret i at få dem, fordi det naturligvis altid kan styrke, når vi skal til forhandlingerne i Bruxelles, at vi har det bedst mulige videnskabsmæssige grundlag.

Bøgholm: Jeg må have udtrykt mig utydeligt. Jeg vil gerne sige til udenrigsministeren, at det, jeg mente med min udtalelse, var, at det næppe vil være muligt for Danmark at få forhandling med fællesmarkedet om optagelse på et tidspunkt, hvor forhandlingerne med England allerede var i gang; man måtte regne med, at fællesmarkedet så ville sige, at det måtte vente, indtil man var helt eller delvis færdig med forhandlingerne med England.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om uddannelse af lærere til folkeskolen.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 40) findes i tidenden sp. 986, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1041).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.